

vállalatot, szövetkezetet, vállalkozót, vagy személyt, valamint azok egyesülését, érdekképviselőjét, vagy szervezetét felhívhat az áralakulás szempontjából lényeges, vagy az árszabályozáshoz szükséges adatok bejelentésére, iratok, minták és egyéb bizonylatok bemutatására, valamint az árelenőrzés eredményességéhez szükséges minden felvilágosítás megadására;

b) kiküldöttei vagy más szakértők útján a vizsgált szerv (személy), teljes működését, vagy tevékenységét az üzleti könyvekbe és egyéb iratokba való betekintés útján — a múltira vonatkozólag is — megvizsgálhatja, szükség esetén a vizsgált szerv felelős vezetőjét, tulajdonosát, illetőleg alkalmazottait, vagy más személyeket is meghallgathat;

c) elrendelheti az árelenőrzéshez szükséges iratok meghatározott ideig való megőrzését.

Szankciók

20. §. (1) Az árszabályozó rendelkezések megsértése, illetve a szocialista gazdálkodás elveivel ellentétes tevékenység útján, a társadalmi érdeket megsértve kialakított, vagy érvényesített árak esetén — amennyiben a külön jogszabályban meghatározott feltételek fennforognak — gazdasági bírság kiszabásának van helye.

(2) A gazdasági bírság kiszabására illetékes szerv a bírság kiszabása mellett felhívhatja az érdekelt felhasználókat (vállalat, stb.) kárigényük érvényesítésére.

21. §. (1) Az illetékes árhatóság határozatában elrendelheti, hogy a kisiparos, vagy kiskereskedő forgalmiadóként fizesse be azt az összeget, amelyhez az árelenőrző vizsgálat megállapítása szerint oly módon jutott, hogy

a) az árszabályozó rendelkezéseket megsértette, vagy

b) a szocialista gazdálkodás elveivel ellentétes tevékenységével a társadalmi érdeket megsértve alakítja ki, vagy érvényesíti az árakat és ezáltal jelentős anyagi előnyre tesz szert.

(2) Az illetékes árhatóság jogerős határozata alapján a forgalmiadót a pénzügyi szakigazgatási szerv írja elő és szedi be.

(3) Az illetékes árhatóság által kibocsátott államigazgatási határozatot — mind a kivétel jogalapja, mind összszerszerűsége tekintetében — bíróság előtt keresettel meg lehet támadni. [1957. évi IV. tv. 55. § (1) bek., 1957. évi 58. sz. tvr. 5. §.] Az államigazgatási határozat nem jelent ármegállapítást.

(4) A bíróság a keresettel megtámadott államigazgatási határozatot megváltoztathatja.

22. §. (1) Az árszabályozó rendelkezések megsértésével a hatósági árnál magasabb, valamint a nem hatósági árak körében a méltányos hasznót meghaladó nyereséget magában foglaló ár érvényesítése az árdrágítás büntetést (Btk. 238. §.) valósítja meg.

(2) A Btk. 252. §. 1. pontjában meghatározott hatósági áron e rendelet 5. §. (1) bekezdésének a) pontjában említett rögzített (fix) hatósági ár és legmagasabb (maximált) hatósági ár (hatóságilag megállapított ár), valamint e rendelet 5. §. (1) bekezdésének b) pontjában említett az az ár, vagy árhatár értendő, amelyet a felek az árhatóság rendelkezése folytán betartani kötelesek (hatósági rendelkezés folytán alkalmazandó ár).

23. §. A gazdasági bírság és a forgalmiadó kivétel, valamint a büntetőjogi felelősségrevonás nem érinti a felelős személy fegyelmi, kártérítési, vagy egyéb vagyoni jogi felelősséget.

Záró rendelkezések

24. §. (1) Bíróságok és más hatóságok (pl. Gazdasági Döntőbizottság stb.) részére árszabályozással összefüggő kérdésekben szakvéleményt a termelő (szolgáltató kisiparos), vagy felvásárlási árak tekintetében illetékes árhatóság, a kereskedelmi forgalomba kerülő termékek fogyasztói áraival kapcsolatban pedig a fogyasztói ár megállapítására illetékes árhatóság ad.

(2) A helyi árhatóságok adnak szakvéleményt a hatáskörükbe tartozó árszabályozással összefüggő kérdésekben.

25. §. (1) Ez a rendelet 1968. január 1-én lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályukat veszti a 10/1957. (II. 24.) Korm. számú rendelet, a 8/1958. (I. 23.) Korm. számú rendelet, a 39/1962. (X. 22.) Korm. számú rendelettel módosított 71/1958. (XII. 31.) Korm. számú rendelet, a 72/1958. (XII. 31.) Korm. számú rendelet, az 5/1960. (II. 11.) Korm. számú rendelet, a 13/1963. (V. 19.) Korm. számú rendelet, a 7/1958. (I. 23.) Korm. számú rendelettel módosított 27/1957. (V. 18.) Korm. számú rendelet, a 30/1957. (V. 29.) Korm. számú rendelet, az 5/1959. (I. 11.) Korm. számú rendelet, a 10/1966. (II. 14.) Korm. számú rendelet 20. §. (2) és (3) bekezdése és a 21. §-a, a 2077/1955. (III. 12.) M T számú határozat, valamint a 2017/1965. (VI. 15.) Korm. számú határozat.

(2) Az illetékes árhatóságok kötelesek valamennyi, az 1968. január 1-én hatályba lépő, vagy hatályában fennmaradó hatósági árat, kötelező árkiszámítási előírást és az egyéb árszabályozó rendelkezést — e rendelet 12—15. §-ában foglaltak szerint — közzétenni. Az ilyen módon közzé nem tett, vagy hatályában fenn nem tartott valamennyi korábbi hatósági ár, árkiszámítási előírás és egyéb árszabályozó rendelkezés 1968. január 1-ével hatálytalan.

(3) A rendelet hatálybalépésekor még nem teljesített olyan szerződéseknél, ahol az árak nem lesznek hatósági árak, a felek megegyezéssel a szerződésben kötött ártól eltérhetnek.

(4) A rendelet hatálybalépése előtt megkötésre kerülő szerződésekben már az új árakat lehet alkalmazni, ha a teljesítésre a rendelet hatálybalépése után kerül sor.

(5) A jelen rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat az Országos Anyag- és Árhivatal elnöke állapítja meg.

57/1967. (XII. 19.) Korm. számú rendelet az újításokról

Az újítómozgalom

1. §. (1) Az újítómozgalomnak, mint a dolgozók önkéntes tömegmozgalmának célja a dolgozók alkotó tevékenységének elősegítése és eredményeinek hasznosítása a termelő erők fejlesztése érdekében.

(2) Az újítómozgalmat az állami szervezeteknek és szövetkezeteknek — a társadalmi szervezetekkel együttműködve — hatékonyan támogatniuk és szervezniük kell.

Az újítás fogalma

2. §. (1) Újítás az olyan műszaki, illetőleg üzemszervezéssel kapcsolatos megoldás, amely viszonylag új, állami vállalat, állami szerv, társadalmi szervezet vagy szövetség (továbbiakban: vállalat) részére hasznos eredménnyel jár és nem tartozik előterjesztőjének munkaköri kötelelességei közé vagy munkaköri feladatán belül jelentős alkotó teljesítménynek minősül.

(2) A megoldás viszonylag akkor új, ha azt a vállalat — a vállalati újítási szabályzat ilyen irányú rendelkezése esetén a gyáregység — még egyáltalán nem hasznosította és a javaslattétel időpontjában annak hasznosítását bizonyíthatóan nem is vették tervbe.

(3) Hasznosítás az a tevékenység (pl. megvalósítás, értékesítés), amely a hasznos eredményt létrehozza.

Az újítás szerzője

3. §. (1) Az újítás szerzője az, aki a megoldást kidolgozta.

(2) Az újítás társszerzői azok, akik a megoldás kidolgozásában együttesen vettek részt.

(3) Az újítás szerzőjének (társszerzőinek) — az ellenkező bizonyításáig — azt kell tekinteni, aki a megoldást az azt hasznosításra elfogadó vállalathoz elsőként nyújtotta be.

(4) Ha többen közösen jelentik be a megoldást, meg kell jelölni a szerzőség arányát, ennek hiányában a javaslattevőket egyenlő arányban kell társszerzőknek tekinteni.

(5) Az újító legkésőbb a hasznosítással egyidejűleg érvényesítheti jogait alakszerű javaslat előterjesztésével.

(6) Az újítás szerzőségét/átruházni tilos, az újítási díj iránti igény azonban — a polgári jog általános szabályai szerint — átruházható és örökölhető.

Az újító elismerése

4. §. Az újítást hasznosító vállalat köteles az újítót az újítás színvonalára és a hasznosítás folytán előállott hasznos eredményre figyelemmel erkölcsi és anyagi elismerésben részesíteni.

Az újító erkölcsi elismerése

5. §. (1) A hasznosított újítás szerzőjének (társszerzőinek) — kívánságára — a hasznosítással egyidejűleg a hasznosító vállalat újítói tanúsítványt köteles adni.

(2) Nagyjelentőségű újítás szerzőjének a miniszter, az Országos Találmányi Hivatal elnöke és a Szakszervezetek Országos Tanácsa együttesen „kiváló újító” kitüntetést adhatnak. A kitüntetés a rendszeres újítói tevékenység elismeréseként is adományozható.

Anyagi elismerés

6. §. (1) Az újító anyagi elismerésének formái:

a) megfelelő mértékű alapbéremelés, prémium, jutalom vagy egyéb juttatás (pl. a hasznos eredmény megállapítás szerinti százaléka),

b) újítási díj.

(2) A műszaki fejlesztéssel hivatásszerűen foglalkozó dolgozó újításainak anyagi elismerése az (1) bekezdés a) pontja szerint történik. A műszaki fejlesztés-

sel hivatásszerűen foglalkozó dolgozók körébe tartoznak a vállalat vezető állású dolgozói — ideértve a termelést irányító magasabb beosztású műszakiakat is — továbbá a kutatók, fejlesztők és tervezők.

(3) Az Országos Találmányi Hivatal és a Szakszervezetek Országos Tanácsa által közösen kibocsátott irányelvek alapján a vállalat újítási szabályzatában kell részletesen meghatározni, hogy milyen munkakörben foglalkoztatott dolgozók tartoznak az adott vállalatnál a műszaki fejlesztéssel hivatásszerűen foglalkozók körébe, továbbá a vállalatnál alkalmazott elismerési formák részletes módozatait.

(4) Az egyéb újítóknak — ha a javaslat előterjesztése nem munkaköri köteleességük — újítási díjra van igényük, de megállapodhatnak a vállalattal egyéb formában történő elismerésben is; munkaköri feladatukon belüli jelentős alkotó tevékenységük anyagi elismerése tekintetében az (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezést kell alkalmazni.

(5) Újítás alapján készült termék felhasználása esetén az újítót a felhasználóval szemben anyagi elismerés csak akkor illeti meg, ha a termék felhasználása önmagában is újításnak minősül; pusztán azon a címen, hogy a termék előállítása újítás alapján történt, az újító a felhasználótól anyagi elismerést nem követelhet.

Az anyagi elismerés mértéke

7. §. (1) A vállalat mind a műszaki fejlesztéssel hivatásszerűen foglalkozó dolgozók, mind az egyéb újítók számára pályázatokat írhat ki, vagy meghatározott feltételekkel feladatterveket tűzhet ki; ezekben meg kell határozni az anyagi elismerés mértékét is.

(2) A vállalat a műszaki fejlesztéssel hivatásszerűen foglalkozó dolgozó anyagi elismerésének módját és mértékét — ha az anyagi elismerés nem alapbéremelés, prémium, vagy jutalom formájában történik — hasznosítási szerződésben rögzítheti.

(3) Az újítási díj formájában történő anyagi elismerés mértékét a felek hasznosítási szerződéssel állapítják meg. Ha a vállalat az újítást hasznosította, a felek azonban az újítási díj tekintetében megállapodni nem tudnak, a vita eldöntésére hivatott szervek [13. § (2) bekezdés] a díjat általában az egy évi hasznos eredmény legalább két százalékában állapítják meg; aránytalanság esetén azonban — az újítási irányelvekben foglaltak szerint — e díjkulcstól akár felfelé, akár lefelé eltérhetnek.

(4) Ha az eredmény pénzben nem mutatható ki, a díjat az összes körülmények mérlegelésével kell megállapítani.

(5) A (2) és (3) bekezdés szerinti hasznosítási szerződést társszerzőség esetén valamennyi társújítóval meg kell kötni. A szerződésnek ki kell terjednie a hasznosítással kapcsolatos összes lényeges körülményekre. E rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni a kísérleti szerződésre is.

(6) A kísérleti- és hasznosítási szerződést írásba kell foglalni, ennek elmaradása azonban a szerződés érvényességét nem érinti.

Az újítási javaslatok bejelentése

8. §. A vállalat a benyújtott újítási javaslatokat köteles úgy nyilvántartani, hogy a benyújtás időpontja, a javaslattevő személye és a javaslat tárgya megállapítható legyen.

Engedély újítási javaslat benyújtására

9. §. (1) Munkaviszonyban álló személy a munkáltató tevékenységi körét érintő újítási javaslatot más vállalatnak csak a munkáltató előzetes engedélye alapján nyújthat be. A munkáltató az engedélyt csak akkor tagadhatja meg, ha a megoldásnak más vállalatnál történő megvalósítása jelentős érdekeit sérti, vagy ha a megoldás kidolgozásába jelentős szellemi és anyagi erőforrásokat fektetett be. Az engedélyt megadottnak kell tekinteni, ha a munkáltató a kérelem előterjesztésétől számított 60 napon belül nem nyilatkozik.

(2) A javaslatnak más vállalatnak történő benyújtása esetén a javaslattevőnek nyilatkoznia kell arról, hogy az (1) bekezdés szerinti engedéllyel rendelkezik-e. A vállalat e nyilatkozatot irányadónak tekintheti.

Nyilvánosságra hozatal, elbírálás

10. §. (1) Az újítási javaslat tartalmát mindaddig nem szabad nyilvánosságra hozni, amíg felőle érdemben nem határoztak. Ha pedig a javaslatot találmányként az Országos Találmányi Hivatalhoz is bejelentették, azt nyilvánosságra hozni mindaddig nem szabad, amíg azt az Országos Találmányi Hivatal közzé nem tette, vagy a nyilvánosságra hozatalra engedélyt nem adott.

(2) A javaslatot a beérkezéstől számított 60 nap alatt érdemben el kell bírálni. A javaslattevőt erről írásban értesíteni kell; elutasítás esetén közölni kell az indokolást, továbbá fel kell hívni a javaslattevő figyelmét az igénybe vehető jogorvoslat lehetőségére és annak határidejére.

(3) Saját javaslatának vagy hozzátartozója javaslatának intézésében hivatalos tevékenységet senki sem fejthet ki. Hozzátartozó alatt a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. számú törvényerejű rendelet 2. §-ában felsorolt személyeket kell érteni.

(4) A felügyeletet gyakorló szerv dönt az anyagi elismerés módja és mértéke felől olyan hasznosított újítás esetében, amelynek szerzője a felügyeletet gyakorló szerv által kinevezett, illetőleg a választott vezető beosztású dolgozó.

(5) Az anyagi elismerés módja és mértéke tekintetében a felügyeletet gyakorló szerv jóváhagyása szükséges, ha az újító

a) a felügyeletet gyakorló szerv dolgozója,

b) a vállalattal függőségi viszonyban nem álló, de rendszeres ellenőrzési és intézkedési joggal rendelkező személy.

(6) Az újítót ügyének állásáról — kívánságára — tájékoztatni kell.

Költségek és díjak fedezete, elszámolása

11. §. (1) Az újításért járó anyagi elismerés fedezetéről külön jogszabály rendelkezik.

(2) Az állami költségvetési rendszerben gazdálkodó szervezetnél az újításokkal kapcsolatos anyagi elismerés és költségek fedezetéről az újítást hasznosító szerv költségvetésében kell gondoskodni.

Költségtérítés

12. §. (1) Az újítót a szerződés rendelkezései szerint külön díjazás illeti meg a munkaidőn kívül készített rajzokért, tervekért vagy egyéb munkájáért.

(2) Az újító részére meg kell téríteni azokat a költségeit és munkadíját, amelyek javaslatának munkaidőn kívül történt kidolgozásával kapcsolatban merültek fel (felhasználható kísérleti darab, kivitelezésre alkalmas műhelyrajz, készkiadás, stb.), feltéve, hogy e munkák elvégeztetése a vállalat részére többletköltséget jelentene.

Jogviták

13. §. (1) Újításként benyújtott javaslattal kapcsolatos bármely sérelem esetén a javaslattevő (újító) a határozat kézhezvételétől számított 60 napon belül az illetékes szakszervezeti szervhez panasszal fordulhat. A szakszervezet egyeztetési eljárást folytat le és ha ennek eredményeként az ügy felülvizsgálatát látja szükségesnek, a vállalatnak az ügyet 15 napon belül újra meg kell vizsgálnia.

(2) Feladatterv, pályázat, szerződés alapján vagy újítási díj címén járó anyagi elismeréssel kapcsolatban, vagy a 12. § alapján felmerült vitában

a) a vállalat dolgozója esetében — a b) pontban foglalt kivétellel — a Munka Törvénykönyvének és végrehajtása tárgyában kiadott jogszabályoknak a munkaügyi vitákra irányadó rendelkezései szerint kell eljárni,

b) más személy esetében, valamint ha a társszerzők egyike nem a vállalat dolgozója, a bíróság dönt.

(3) Ha a sérelem orvoslása céljából az (1) bekezdés szerinti egyeztetési eljárás megindult, a munkaügyi döntőbizottsági eljárást, illetőleg a polgári peres eljárást folyamatba tenni csak a panasz érdemi elintézése után, illetőleg csak akkor lehet, ha a panasz két hónapon belül érdemi elintéztetést nem nyert.

(4) Aki szerzőségi (társszerzőségi) igényét mással szemben érvényesíteni kívánja, legkésőbb a hasznosítástól számított egy év alatt — jogvesztés terhével — a bírósághoz fordulhat.

Újítás átadása

14. §. (1) A vállalat a hozzá újításként benyújtott javaslatot más vállalatnak átadhatja.

(2) A vállalattal munkaviszonyban nem álló személy által újításként benyújtott javaslatot — ilyen irányú megállapodás esetén — csak a vállalat engedélye alapján lehet más vállalatnál is benyújtani.

(3) Népgazdasági érdekből a felügyeletet gyakorló szerv a vállalat hozzájárulása nélkül is engedélyezheti az újításként benyújtott javaslatnak más vállalat által történő hasznosítását.

(4) Az (1) és (3) bekezdések szerinti hasznosítás esetén az átadó vállalat ilyen irányú kívánságára az átvevő vállalat ellenértéket köteles fizetni. Az ellenértékkel kapcsolatos bármely vita a szocialista szervezetek közötti viták eldöntésére hivatott szerv hatáskörébe tartozik.

(5) Az újítót az újítást átadó vállalattól a hasznosítási szerződésben foglaltak szerint díjazás illeti meg abban az esetben is, ha az átadás ellenérték nélkül

történt. Az újítónak az átvevő vállalattal szemben ellenérték iránti közvetlen igénye nincs.

(6) A (4) bekezdés szerinti ellenértékből megfelelő díjazásban kell részesíteni azokat is, akik az értékesítésben érdemeket szereztek.

Újításokkal kapcsolatos feladatkörök

15. §. (1) Az újítási javaslatok elbírálása és hasznosítása a vállalat vezetőjének hatáskörébe tartozik. A vezető a szakszervezettel egyetértésben a jelen jogszabályban meghatározott keretek között az Országos Találmányi Hivatal és a Szakszervezetek Országos Tanácsa által közösen kibocsátott irányelvek alapján újítási szabályzatban állapítja meg az újítások bejelentésének és elbírálásának rendjét, a kísérleti- és hasznosítási szerződés tartalmi és formai előírásait, a hasznos eredmény megállapításának és mérésének, a díjazásnak, továbbá az újítók részére kifizetett anyagi elismerés nyilvánosságra hozatalának módját, végül az újítási ügyintézés ellenőrzésének a vállalatban belüli rendjét. Ha van kollektív szerződés, az újítási szabályzatot ennek mellékletként kell kiadni. Az újítási szabályzatot bárki megtekintheti.

(2) Az Országos Találmányi Hivatal az újítói tevékenység országos hatáskörű állami elvi irányító szerve.

(3) Az újítómozgalom társadalmi irányító és ellenőrző szervei a Szakszervezetek Országos Tanácsa, illetőleg a szakszervezetek központi vezetőségei.

(4) A szakszervezetek, mint az újítási mozgalomnak és ügyintézésnek a vállalatban belüli társadalmi irányító és ellenőrző szervei:

- a) közreműködnek az (1) bekezdésben megjelölt feladatok ellátásában,
- b) ellátják a 13. § (1) bekezdésében megjelölt feladatokat,
- c) védik az újítók jogos érdekeit.

Felhatalmazások

16. §. (1) Az állami költségvetésből gazdálkodó szervezetek újítási mozgalmát az illetékes miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője) a pénzügyminiszterrel, a Szakszervezetek Országos Tanácsával és az Országos Találmányi Hivatal elnökével egyetértésben — az illetékes szakszervezet központi vezetőségének meghallgatása után — a szakmai sajátosságok figyelembevételével szabályozhatja.

(2) Az OKISZ és a SZÖVOSZ elnöke az Országos Találmányi Hivatal elnökével és a pénzügyminiszterrel egyetértésben a felügyeletük alá tartozó szövetkezetek sajátosságainak figyelembevételével irányelveket adhatnak ki.

(3) Ennek a rendeletnek a hatálya nem terjed ki a mezőgazdasági és halászati termelőszövetkezetekre, a termelőszövetkezetek közös vállalkozásaira és szövetkezeti közös vállalkozásaira, továbbá az egyszerűbb mezőgazdasági szövetkezetekre (termelőszövetkezeti csoportokra, hegyközségekre, szakcsoportokra), valamint ezek területi szövetségeire. Ezek újító mozgalmának továbbfejlesztésére (ügyintézésre, anyagi elismerésre, stb.) az Országos Találmányi Hivatal elnöke és a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsával és a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben irányelveket ad ki.

Szakvélemény beszerzése

17. §. A vállalatok újítási ügyekben kötelesek az Országos Találmányi Hivatal, a felügyeletet gyakorló szerv, a Szakszervezetek Országos Tanácsa és az illetékes szakszervezet központi vezetőségének megkeresésére szakvéleményt adni. A szakértői díj összegszerűsége tekintetében — megállapodás hiányában — a bírósági szakértők díjazására megállapított rendelkezések irányadók.

Adó- és illetékmentesség

18. §. (1) Az újítási díjak mindennemű adó alól mentesek.

(2) Újítási javaslatokkal kapcsolatos minden beadvány és eljárás illetékmentes. Az újítóval kötött kísérleti-, illetőleg hasznosítási szerződés, valamint újítással kapcsolatban folyamatba tett polgári peres eljárás illetékmentes.

Hatálybaléptető rendelkezések

19. §. (1) E rendelet az 1968. évi január hó 1. napján lép hatályba.

(2) Ha a megvalósítás a hatálybalépés napja előtt már megtörtént, vagy a felek a megvalósítási szerződést már megkötötték, az ügyben a megvalósítás, illetőleg a szerződéskötés időpontjában érvényes rendelkezéseket kell alkalmazni. Egyébként a folyamatban levő ügyekben már e rendelet szabályai szerint kell eljárni.

(3) A jelen rendelet hatálybalépésével az újításokról és találmányokról szóló 29/1959. (V. 10.) Korm. számú rendelet hatályát veszti.

58/1967. (XII. 19.) Korm. számú rendelet a találmányokkal kapcsolatos egyes átmeneti rendelkezésekről

Szolgálati találmány

1. §. (1) Szolgálati találmány annak a személynek — pl. kutatói munkakörben alkalmazott dolgozónak — találmánya, kinek munkaviszonyból vagy szerződésből folyó kötelessége, hogy szaktudását olyan új eljárások, termékek kidolgozására is fordítsa, mint amelyeknek tárgykörébe a találmány tartozik.

(2) A szolgálati találmányra a szabadalmat elsősorban a munkáltató, illetőleg a szerződés alapján erre jogosult (a továbbiakban: munkáltató) igényelheti.

(3) A szabadalmi bejelentés megtételére a feltaláló is jogosult, a bejelentés másolatát azonban köteles egyidejűleg a munkáltatóhoz eljuttatni. A munkáltató ennek vételétől számított egy hónapon belül írásban közölheti az Országos Találmányi Hivatallal és a feltalálóval, hogy a szabadalomra igényt tart. E határidő elmúlásztása esetén a munkáltatót a jogáról lemondottnak kell tekinteni.

(4) A szabadalmi lajstromban fel kell tüntetni a találmány szolgálati jellegét.

(5) Ha a munkáltató a szabadalomra nem tart igényt, a találmányból eredő minden jog a feltalálót